

Posudek diplomové práce Renaty Votrubové

Ještědské romány Karoliny Světlé ve světle romantických konceptů ženy

Diplomová práce Renaty Votrubové vyšla z diplomantčina zájmu o Karolinu Světlou a z její práce nad vzájemnou korespondencí Karoliny Světlé a Sofie Podlipské. Můj posudek je poměrně krátký a je vlastně jen představením práce.

Diplomantka své téma objevila sama a proto bylo vedení práce radostí a umožnilo navrátit se k jedné významné otázce, jež souvisí s píšícími ženami 19. století. Touto otázkou je velké a významné téma romantismu a modelů vytvořených jeho estetickými koncepcemi. Diplomantka si vzala za základ svého uvažování estetiku německé romantiky a zvláště tzv. jenské školy. Na provázanost poetiky Světlé a s německou estetikou poukázal již Arne Novák a jelikož právě jenská škola vytvořila velmi zajímavý model ženy, bylo velmi lákavé se pokusit nahlédnout na ještědské romány z tohoto úhlu pohledu. Diplomantka si zúžila téma na ženské postavy v ještědských románech a také nutně musela simplifikovat samotné téma romantismu. Opřela se ve výkladu o práci B. Horyny *Ranná německá romantika*, a vlastně se nepouštěla do nějakých hlubších úvah o pojmu romantismu. Dokázala však všechny zdroje dobře využít ve svůj prospěch, jakkoliv by bylo možné namítat, že si dovolila často až příliš velká zjednodušení. Jedním ze zdrojů, se kterým pracovala spíše jako s inspirací a přitom myslím ji významně ovlivnil v jejích samostatných úvahách, byla kniha Maria Prazze *The Romantic Agony*, která se zabývá typologií ženských hrdinek 19. století.

Výborně se diplomatce podařilo rozkrýt důležitost první prózy *Dvojitý probuzení* jak s ohledem na romantičnost hrdinky tak v perspektivě řádu a morálky, které byly pro K. Světlou tak příznačné. Tato část patří k nejzdařilejším, kde se podařilo propojit znalosti o německém romantismu, o G.Sand a ukázat tuto novelu jako svébytný útvar, v němž je založena řada pozdějších postupů, které Karolina Světlá použila ve svých pozdějších románech.

Určitou silnou kondenzovanost textu, kterou jsme se pokoušely společně rozrušit, vyrovnávají v analýzách myšlenkově uvolněné výklady vlastních textů Karoliny Světlé. Velmi si cením diplomantčiny schopnosti zůstat u analyzovaných textů a přitom neopakovat dosud známé charakteristiky a výklady. Což je v případě Karoliny Světlé poměrně obtížné.

Vlastní tělo práce doplňuje výborně sestavená příloha právě z korespondence Světlá-Podlipská. Při četbě dopisů se ovšem také objevuje téma významu Schopenhauerovy filozofie pro Světlou, které nutně zůstalo za hranicemi diplomové práce, ale jistě by spisovatelčino dílo osvětlilo ještě z jiné strany než úhlu pohledu vycházející z filozofie B. Bolzana, jemuž diplomatka dopřává sluchu.

Práce je myslím velmi pečlivá a doporučuji ji proto k obhajobě.

Libuše Heczková

